

[Waldorff]

Derfor vil jeg godt høre til opklaring af denne aftale, på hvilken måde regeringen har sikret sig forbedring af betalingsbalancen. Der er intet i denne aftale, der viser det. Vi kan godt holde hele beskatningsdiskussionen udenfor. Den er helt uafhængig af den aftale, man har indgået med DUC. Det siger man i hvert tilfælde. Så man kan altså ikke sige, at samfundet igennem beskatningsregler får en forbedring af betalingsbalancen. Jeg vil godt høre: eksisterer der i forbindelse med aftalen nogen som helst forpligtelser med hensyn til, hvordan DUC skal bruge sit overskud? Ligger der nogen som helst forpligtelse til, at DUC skal anvende danske værfter, når der skal bygges borerigge og den slags ting? Hvis ikke der gør det, er det rent faktisk sådan, at denne aftale ikke indeholder spor af garanti for en forbedring af betalingsbalancen.

Der tegner sig altså en ret tydelig konklusion af den affære, energiministeren har været ude i her, og det er, at samfundet ikke er sikret øgede indtægter i noget omfang af betydning igennem aftalen. Samfundet er heller ikke med denne aftale sikret nogen som helst form for kontrol på lang sigt med energireserverne i Nordsøen. Det betyder, at på to helt afgørende punkter har regeringen droppet de mål, som man hele tiden har sagt at man ville nå igennem et indgreb over for DUC. Det vil efter vores opfattelse betyde, at det i løbet af ganske få år igen bliver nødvendigt at kræve, at der bliver lavet et indgreb over for DUC, og denne gang må det naturligvis være en ekspropriation, en nationalisering, det drejer sig om.

Første næstformand (Enggaard):

Den sidst indtegnede taler i første runde, hr. Poul H. Møller. Det er min hensigt efter dette indlæg at afbryde forhandlingen og udsætte mødet.

Poul H. Møller (KrF):

Kristeligt folkeparti hilser med stor tilfredshed, at det alligevel omsider lykkedes at få en forhandlingsløsning i stand med DUC om betingelserne for den fremtidige udforskning og udvinding af vore olie- og gasforekomster i Nordsøen.

Kristeligt folkeparti ønskede i lighed med et flertal af partier her i folketinget, at regeringen genoptog de i december måned sidste år afbrudte forhandlinger med A. P. Møller,

og vi opfordrede gentagne gange hertil. Selv om regeringen i februar måned d.å. alligevel fremsatte sine tvangslovforslag, der formentlig ville være blevet betragtet som en form for ekspropriation, så forstod vi, at døren til yderligere forhandlinger dog ikke var smækket helt i.

Om de fremsatte lovforslag måske er brugt til en form for pression over for DUC, ligger ikke helt klart. Jeg synes – også med hr. Hans Hækkerups omtale i dag af, at man på et ret tidligt tidspunkt under forhandlingerne med DUC gjorde klart, at hvis man ikke fandt en tilfredsstillende løsning, og en tilfredsstillende løsning formentlig først og fremmest set fra regeringens side, så ville man bruge det middel at lave nogle tvangslove – at det tyder på, at der var en form for pression på dette område. Men mon ikke også de mange partiers henstillinger såvel som truslen om en retssag med fare for miljøardestatninger har påvirket regeringen til mere positivt at arbejde for en anden løsning end lovgivningens? Opinionsundersøgelserne viste jo, at der var et flertal i befolkningen, også blandt de socialdemokratiske vælgere, der mente, at A. P. Møller måtte være berettiget til erstatning, såfremt lovforslag nr. L 155 var blevet vedtaget.

Om A. P. Møller har særlig grund til at være tilfreds, kan vel nok betvivles. De indrømmelser, man fra denne side har måttet give, har været så store, at det må siges at have været en temmelig ensidig forestilling. I løbet af 5 år vil DUC have mistet henimod 99 pct. af det areal, som de ellers havde fået en 50-årig koncessionsret på. Selv om royalty og afgift for transport af olie i statens olie-rørledning er fastlagt, mangler jo endnu spørgsmålet om skatteansættelse såvel som den kommende ændring af Danmarks undergrundslov, som vi altså ikke kender noget særligt til endnu i dag, samt en lov om havanlæg.

Regeringen har jo tilkendegivet, at DUC skal have en rimelig forrentning af sine investeringer samt en passende fortjeneste af sin produktion, og selv om regeringens troværdighed i aftalespørgsmål er blevet noget devalueret i den senere tid, håber vi, at denne hensyntagen vil blive vist ved udformningen af disse endnu ikke aftalte enkeltheder.

Vi hilser også med tilfredshed, at der ned sættes en voldgiftsret, som får en anden sam-